

[Arbejdsministeren.]

misk støtte til konfliktramte virksomheder og konfliktramte løntagere ikke er afgrænset og ikke kan afgrænses områdevis.

Jeg tror, at den rent faktiske sammenkædning, der nu engang er i et samfund, der hænger sammen, nok vil afspejle sig endnu en gang i en nyvurdering eller omvurdering af sammenkædningsreglerne, og kan der være et og andet at kigge på i dem — det er vel muligt — er det dog min tro, at de regler, der har bestået i en generation, nok ikke er blevet en mindre væsentlig bestanddel af vort samfund, end de har været hidtil.

Hr. Erling Dinesen opfattede mit indlæg her som en betinget afvisning af socialdemokratiets forslag. Så har hr. Erling Dinesen ikke lyttet godt efter. Det var tværtimod en betinget accept. Jeg kan da godt sige til hr. Erling Dinesen, at naturligvis læser jeg aviser, jeg læser oven i købet dagligt dagbladet Aktuelt, og jeg ser også, hvad der står dér; jeg ser tilkendegivelser fra den ene og den anden kongres og fagforening. Jeg forstår det i øvrigt sådan, at det, der er tale om, er, at socialdemokratiet her fremsætter et forslag til folketingsbeslutning efter forudgående drøftelse med og, hvad ved jeg, aftale med LO. Og dér er der måske et lille punkt, hvor hr. Erling Dinesen må undskylde mig at jeg måske tænker i lidt andre kanaler, end forslagsstillerne gør.

LO er jo to ting. LO er landets største organisation med et vidtrækkende ansvar for sine medlemmer, men også med et vidtrækkende ansvar og opgaver af samfundsmæssig betydning. Det er det ene, LO er. Det andet er, at LO er en stærkt partipolitisk engageret organisation. Om det er Landsorganisationen, der er et appendiks til socialdemokratiet, eller det er omvendt, skal jeg ikke gå ind på, men et forslag, der kommer frem her til folketinget, må jo tolkes en lille smule forskelligt alt efter, hvordan det kommer frem. Hvis det er sådan, at man er ivrig efter at få taget op til behandling spørgsmål af samfundsmæssig rækkevidde og på grund af det ansvar, som Landsorganisationen har på mange områder, ønsker disse ting taget op, ja, da er jo kommandovejen den naturlige vej, det er at henvende sig til regeringen, det er at henvende sig til arbejdsministeriet om disse ting. Det har LO altså ikke gjort. LO har henvendt sig til

socialdemokratiet. Det vil altså sige, at forslaget er præget af det partipolitiske engagement, og så er det, at der i hvert fald rejser sig det spørgsmål: er det en helt seriøs politisk aktivitet, der foregår.

Derfor har det udgangspunkt, jeg har taget i mine bemærkninger til forslaget, været et andet. Det har i og for sig ikke været, om dette forslag er kommet på den ene eller den anden måde, og knap nok, hvad det helt konkret indeholder. Det er den faktisk foreliggende situation, præget som den er af, at hovedoverenskomsten mellem hovedorganisationerne ikke eksisterer, at forhandlingsregler mellem hovedorganisationerne ikke eksisterer, og at aftalen om samarbejdsudvalgene er opsagt og bortfalder til 1. juli, hvis den ikke bliver fornyet forinden. Det er en rent faktisk situation, som jeg altså i hvert fald tolker sådan, at effektiviteten i forhandlingerne mellem hovedorganisationerne ikke just er særlig fremtrædende, og det er en situation, som gør det naturligt at tage en række arbejdsmarkedsspørgsmål op til vurdering. Det er en situation, der i mange henseender ligner den situation, der i 1956 gav den daværende regering med en socialdemokratisk arbejdsminister anledning til at nedsætte en kommission med et meget bredt kommissorium.

Jeg synes ikke, at der fra hr. Erling Dinesens side er givet en så klar besvarelse, som dette ting faktisk kan forlange, af spørgsmålet, om det er et ønske om at styrke, eller om det er et ønske om at svække forligsinstitutionen, der ligger bag dette forslag. Det må være en forpligtelse for forslagsstillerne at give klar besked om dette. Når man læser bemærkningerne til forslaget igennem, kommer man nærmest til det resultat, at sigtet er at svække forligsinstitutionen. Det er klart, at med den baggrund af manglende samarbejde mellem hovedorganisationerne, som jeg netop har skitseret, vil det være særdeles betænkeligt, om man netop i en sådan situation svækkede forligsinstitutionen; tværtimod måtte man sige, at der vil være behov for at styrke den.

Jeg har også hæftet mig ved, at hr. Erling Dinesen siger, at man kunne jo have fremsat et lovforslag. Der var en række grunde, som tydede på hensyntagen til arbejdsmarkedets parter, når man nu var gået vejen med at fremsætte forslag til folketingsbe-